

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

Caput XI. De abservatione mandatorum, deque illius necessitate, & possibilitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul XVI rursus: *Videtur quoniam ex operibus iustificatur homo, & non ex fide tantum.* Hoc A.C. 1547. vero iustitiæ incrementum petit sancta *Jac. 2. v. 11.* Ecclesia, cum orat: da nobis Domine, fidei, spei, & charitatis augmentum. *Orat. Dom. post Pentec.*

CAPUT XI.

De observatione mandatorum, deque illius necessitate, & possibilitate.

Nemo autem, quamvis iustificatus, liberum se esse ab observatione mandatorum putare debet, nemo temeraria illa, & a Patribus sub Anathemate prohibita voce uti, Dei præcepta homini iustificato ad observandum esse impossibilia. Nam Deus impossibilia non jubet, sed jubendo monet, & facere, quod possis, & petere, quod non possis, & adjuvat, ut possis. Cujus mandata gravia non sunt, cuius jugum suave est, & onus leve. Qui enim sunt filii Dei, Christum diligunt: qui autem diligunt eum, ut ipsemet testatur, servant sermones ejus: quod utique cum divino auxilio præstare possunt: licet enim in hac mortali vita, quantumvis sancti, & iusti in levia saltem, & quotidiana, quæ etiam venialia dicuntur, peccata quandoque cadant, non propterea desinunt esse iusti, nam justorum illa vox est, & humilis, & verax:

1. Joan. 3. v. 14.

Ibid. v. 3.

Matth. 11. 30.

Joan. 14. 15.

rax : *Dimitte nobis debita nostra.* Quo Sæcul XVI.
 fit, ut iusti ipsi eo magis se obligatos, A.C. 1447.
 ad ambulandum in via iustitiæ sentire Matth. 6.
 debeant, quo liberati jam a peccato, v. 12.
 servi autem facti Deo, sobrie, iuste, &
 pie viventes proficere possunt per Chri-
 stum Jesum, per quem accessum habue- Tit. 2. v. 12.
 runt in gratiam istam. Deus namque
 sua gratia semel iustificatos non deserit,
 nisi ab eis prius deseratur. Itaque ne-
 mo sibi in sola fide blandiri debet, pu-
 tans fide sola se hæredem esse constitu-
 tum, hæreditatemque consecuturum,
 etiamsi Christo non compatiatur, ut &
 conglorificetur. Nam & Christus ipse,
 ut inquit Apostolus: *Cum esset Filius Dei,* Hebr. 3. v. 9.
didicit ex iis, quæ passus est, obedientiam,
& consumatus factus est omnibus obtem-
perantibus sibi causa salutis æternæ. Pro-
 pterea Apostolus ipse monet iustificatos,
 dicens: *Nescitis, quod ii, qui in stadio cur-* 1. Cor. 9.
runt, omnes quidem currunt, sed unus ac- v. 24.
cipit bravium? sic currite, ut comprehen-
datis. Ego igitur sic curro, non quasi in
incertum, sic pugno, non quasi aerem ver-
berans, sed castigo corpus meum, & in ser-
vitutem redigo, ne forte, cum aliis prædi-
caverim, ipse reprobus efficiar. Item Prin-
 ceptus Apostolorum Petrus: *Satagite, ut* 2. Petr. 1.
per bona opera certam vestram vocationem, v. 10.
& electionem faciatis: hæc enim facientes
non peccabitis aliquando. Unde constat,

Sæcul. XVI
A.C. 1547

eos Orthodoxæ Religionis doctrinæ ad-
versari, qui dicunt, justum in omni bo-
no opere saltem venialiter peccare: aut
(quod intolerabilius est) pœnas æter-
nas mereri, atque etiam eos, qui sta-
tuunt in omnibus operibus justos pecca-
re, si in illis suam ipsorum fœcordiam
excitando, & sese ad currendum in sta-
dio cohortando cum hoc, ut in primis
glorificetur Deus, mercedem quoque
intuentur æternam: cum scriptum sit:

Psal. 118.

*Inclinavi cor meum ad faciendas justifica-
tiones tuas, propter retributionem, & de*

Hebr. 11.

*Moyse dicat Apostolus, quod respiciebat
in remunerationem.*

CAPUT XII.

*Prædestinationis temerariam præsum-
ptionem cavendam esse.*

Nemo quoque, quamdiu in hac mor-
talitate vivitur, de arcano divinæ
prædestinationis mysterio, usque adeo
præsumere debet, ut certo statuatur, se
omnino esse in numero prædestinato-
rum: quasi verum esset, quod justifica-
tus, aut amplius peccare non possit,
aut, si peccaverit, certam sibi resipi-
scentiam promittere debeat, nam, nisi
ex speciali revelatione sciri non potest,
quos Deus sibi elegerit.

CA-